

P R Æ F A T I O

Pont. Maxim., efferebatq. in album, & proponebat tabulam domi, potestas ut esset populo cognoscendi, ii qui etiam nunc annales maximi nominantur. (g) Dicebantur annalium & diariorum scriptores (quod singulorum annorum, imò dierū præcipua acta notarent, apud Ebræos elegantis ingenii Viri, (hammoschelimi) ideoq. apud eosdem Summis Prophetis, apud Ægyptios, Chaldæos, Persas, ceu res sacrosanctas, Summis Sacerdotibus committebantur, ipsiq. etiam Reges & Principes, nobilissimi ac doctissimi quique eundem laborem suscipiebant, pulcrè id probante Vossio. (h) Ardua quidem res est summiq. ingenii, historiam scribere: at qui eam præstant operam, præclare de omnibus merentur publicè. (i) Tanta namq. ejus potestas est, tanta dignitas, tanta Majestas, tantum deniq. Numen, ut humanā facundia illustrari ex merito nequeat. (k) Etenim omnis historia est dux vita, magistra morum, exemplar affectuum, cos & calcar virtutis, fortuna mortalium speculum, & rerum humanarum pictura, sortis humana volumina explicans, omni ætati atq. conditioni cognoscendi voluptate jucunda, exemplo necessaria. Nec enim in alia uspiam re tam aperte, tam clarè, tanquam in speculo, si quis animum advortat, suprema illius Majestatis vis, sapientia & bonitas, & justitia Patris indulgentissimi perspicitur, ait Amplissimus Annal. Bojor. conditor. (l) Brevius Cicero: (m) Historia est testis temporum, lux veritatis, magistra vita, vita memoria, nuncia vetustatis. Verè igitur Conringius: (n) Patria antiquitatis ignorantia, ejus certè cognoscenda negligentia, arguit profecto puerilis animi angustias, saltem in iis, qui doctrina laudem amulantur. Quis sanè ingenio ad masculam vim erecto non desideret, præter ea, quæ rerum nostrarum quasi oculis exposita sunt, vetusta etiam quæq. Majorum scire, si ve prospera, si ve adversa fuerint: delectat utiq. permultum etiam horum cognitio: atq. adeò vel sola illa, quæ hinc capitur, suavis voluptas, idonea est, quemvis ad hanc operam allicere. Agere vero hoc ipsum & pietas quædam jubet, quam Majoribus debemus postgeniti, ut nempe, quo ad licet, memoriam illorum ab oblivione vindicemus. & præclare gesta grato semper animo circumferamus. Ecquis enim non impium facinus censuerit, supinè contemnere Majores, & cum possis, nullà eos reverentiâ prosequi? E tripode etiam Christoph.

Bro-
(g) Cic. II. de Oratore, (h) Comment. de arte histor. c. 32. (i) Reinecc. in proœm. chron. Dittmar, (k) Plin. secund. L. XX. epist. 27. (l) L. VII. in proœm., (m) II. de orat., (n) in lit. ad Henr. Meibom. rer. German. Tom. p. 124.